

Становище

от

проф. Виолета Дечева, д.н. - НБУ

за дисертационния труд на

Чавдар Николов Гюзелев

“Конструиране на пространството в театъра и книгата”

за присъждане на

образователната и научна степен „доктор”

в професионално направление

8.4. Театрално и филмово изкуство

Предложеният дисертационен труд има за предмет изследването на пресечните точки между начина на конструиране на пространството в театъра и този в книгата. Изборът бе предопределен от опита на автора Чавдар Гюзелев в двете области. Той самият вече има натрупан богат опит в работата си като изявен дизайнер на книгата и сценограф. Така че тази по същество интердисциплинарна работа има своите сериозни основания в практическия опит на автора.

В дисертацията си той е предпочел обаче вместо опирането единствено на този опит, на практическите си познания при изложението на своите тези и изводи, един по-строг исторически подход към предмета на своето изследване. Казано иначе, тезата, която защитава Чавдар Гюзелев, е до голяма степен проверена в собствената му практическа работа, но в дисертационния си труд той всъщност я представя чрез проследяването ѝ в един едър исторически контур.

Този контур е “нарисуван” чрез обясняването на основни понятия в развитието на сценографията в театралното изкуство от

Античността до съвременните културни процеси. По същия начин такъв плътен контур е положен и при изложението на понятията в историческото развитие на изкуството на книгата.

Става дума за защитаване на идеята, че пространството на книгата и това на сцената се конструира по сродна, общовалидна за двата типа простраство, логика.

Чавдар Гюзелев се заема да онагледи накратко историческите процеси в двата типа простраство, вместо да се фокусира върху определен период от време или течение. Като в техния едър щрих той неотменно включва и българския театрален и книжен пейзаж.

Поради това дисертационният труд е разделен на две големи части. В прилагането на един сравнителен подход в изложението по достъпен начин на централни понятия и стилистичени течения в сценографията и в книгопечатането, в съвменното книгопроизводство, калиграфията, стенографията, типографията и полиграфията, виждам едно от най-сериозните предимства на представената дисертация.

Намирам паралелното „рисуване“, щрихиране на историческите линии на развитие чрез обясняването на основните понятия в двете области за особено полезно за студентите. По този начин предложената дисертация добива характер и на учебник за студентите в двете области. Особено предвид факта, че в съвременните практики както в книгопечатането и книжния дизайн, така и в театъра, художниците, сценографите, дизайнерите все повече пресичат средствата в своята работа – границите се размиват. Това систематизиране е още по-ценно и заради отсъствието в България на подобен тип цялостно оглеждане и представяне на начина, по който се конструира сценичното и книжното

пространство. В този смисъл може да се види и един от основните приноси на Гюзелев.

Авторефератът е изготвен напълно според изискванията. Той съдържа в началото задължителното представяне на целите и задачите на изследването, на обекта и предмета на работата.

Изложено е съответно съдържанието на дисертационния труд и е представена всяка част. След заключението и изводите са описани научните приноси и е представена библиографската справка (Библиографията на кирилица съдържа 116 заглавия.

Библиографията на латиница се състои от 27 заглавия).

Посочени са и публикацииите на Чавдар Гюзелев по темата на дисертацията.

Потвърждавам посочените в автореферата научни приноси.

Предвид всичко казано до тук, и предвид значимостта на разработената тема за развитието на съвременното изкуство в България, препоръчвам да се присъди на Чавдар Николов Гюзелев образователната и научна степен “доктор”.

07.03.2016

София